

1/25. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ: «Συζήτηση για τον Άνθρωπο με αφορμή ένα κείμενο» Ι. Χρυσοστόμου P.G. 52, 404A- 411B και 12/25. Δ. Ε. ΤΑ ΔΥΟ ΦΥΛΛΑ

ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΟ ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΗΜΑ ΠΟΛΛΑΠΛΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ « ΓΝΩΣΗ- ΕΞΟΔΟΣ - ΕΡΩΤΑΣ- ΘΑΝΑΤΟΣ»

1. Προτεινόμενοι Άξονες Οργάνωσης της νέας Ενότητας

1.1. Η πληροφορίες (βλέπε σημείο 3.1.). **1.2. Το ενδιαφέρον** των συγκεκριμένων μαθητών για παραμέτρους που θα προταθούν. Λαμβάνω υπόψη τις αρχές της Διαφοροποίησης Διδασκαλίας σε τάξη μικτής ικανότητας και τις αρχές της Πολλαπλής Νοημοσύνης .

2. Γενικός Σκοπός της Ενότητας: *Ο συσχετισμός του έρωτα με την αναγωγικότητα της “εξόδου” από το μίζερο εγώ (ο θάνατος).* Η μυστηριακή ψυχοσωματική διάσταση του έρωτα. Αποφυγή ευσεβιστικών ή άλλης προέλευσης μονομερών παρανοήσεων. Πατερικές παραπομπές επί των εννοιολογικών κομβικών σημείων.

3. Πυρηνικές Γνώσεις:

→ **3.1. Έννοιες- Πληροφορίες:** Φύλο = ταυτότητα και ετερότητα (βιολογική και ψυχολογική). Έρα(σ)μαι = αγαπώ, ποθώ. Χαρακτηριστικό του η υπέρβαση και ποτέ η μονομέρεια. Διαστάσεις: Πλατωνική, Σωματική, Παιδαγωγική, Πνευματική, Μυσταγωγική. Σε όλες του τις παραμέτρους, χαρακτηριστικό του η συγκεκριμένη αναφορά (φέρομαι προς τα άνω, η αναγωγή) και κατεύθυνση Προσώπου (είμαι έναντι τινός με παρρησία). Γένεσις 4,1: *Ρήμα «γιγνώσκω»* = δεν συλλέγω πληροφορίες , αλλά ανοίγομαι σε διαστάσεις πέραν της δικής μου ατομικότητας, παύω να αυτοπεριορίζομαι και εμπιστεύομαι τον ψυχισμό μου στον εσωτερικό κόσμο του αντίθετου φύλου. Γένεσις 2,24:

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

«Σάρκα μία» : Δηλώνει τον όλο ψυχοσωματικό και μη κατακερματισμένο άνθρωπο. Ενότητα = η διατήρηση της ταυτότητας και της υποστατικής ιδιαιτερότητας των προσώπων. Συνθετική - διαφυλική η ανθρωπολογία των Ορθόδοξων Πατέρων. Θεϊκός έρωτας: μοναχισμός = έξοδος από το «εγώ». Συζυγικός: μπολιάζεται με την κατακόρυφη θεία διάσταση = στόχος του ορθόδοξου γάμου η κοινή αγωνιστική πορεία των συζύγων προς τη συνθέωση. Διατήρηση υποστάσεων/ διατήρηση ισοτιμίας/ αλληλοπεριχώρηση/ συγχώρηση. Κοινός ο αγώνας θεϊκού και συζυγικού έρωτα: η άρση του εγωισμού. Ο Άρτος και ο Οίνος μεταβάλλονται, οι σύζυγοι συν-αφθαρτοποιούνται δια της κοινής αγωνιστικής εν Χριστώ πορείας. Γιατί θρησκευτικός γάμος; Για να μπολιαστεί ο φθαρτός έρωτας με το άφθαρτο Σώμα του Χριστού. Σύνδεση γάμου ως αληθινής κοινωνίας προσώπων με τη Θεία, **Αγιοτριαδική αλληλοπεριχωρητική Κοινωνία ως συνειδητή λατρευτική κοινωνία αγάπης και ελευθερίας και διατήρησης υποστατικών ιδιομάτων (ορίων προσωπικής ελευθερίας και δημιουργικότητας).**

→ **3.2. Δεξιότητες- τρόπος σκέψης:** Να συναισθανθούν τις θεολογικές προεκτάσεις του μυστηρίου του γάμου ως **συνθέωση συζύγων = Εύα ως «βοηθός»** («βοώ», φωνάζω, καλώ προς τη συνθέωση) **τον Αδάμ.** Πρότυπο διατήρησης σχέσεων των συζύγων: Ο Αγιοτριαδικός αλληλοπεριχωρητικός τρόπος ζωής. **Να μπορούν να διαχωρίζουν με διακριτική ευχέρεια την περίπτωση του ορθόδοξου μοναχισμού όπου η ολοκλήρωση σ' αυτή την περίπτωση επιτυγχάνεται σταυρικά: με την αγάπη προς τους άλλους και το δόσιμο στο Θεό αποφεύγοντας ευσεβιστικές παρανοήσεις.** Σύνδεση με το κεφάλαιο 9 και επαναφορά του κομβικού σημείου: **«Η Μωρία του Σταυρού» σε συνάρτηση με το Θείο Έρωτα στον Ορθόδοξο μοναχισμό. (Πατερικά Κείμενα).**

→ **3.3. Στάσεις και αξίες:** Να είναι σε θέση να αντιλαμβάνονται τη θεολογική σημασία και τις προεκτάσεις του όρου **«ολοκλήρωση»** στο πρόσωπο του διαφορετικού φύλου ως στάση ζωής απαλλαγμένοι από τη δυστοπία του ευσεβισμού. (Προτεινόμενα Πατερικά Κείμενα: Βασιλείου του Μεγάλου **«Οι γυναίκες που με το πρόσχημα της ευσέβειας αρνούνται τη συζυγική σχέση».**Εις Ματθαίον ομιλία ΠΣΤ', 4, ΕΠΕ 12, 312-MG 58, 768 και Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά **Προς Ξένην, PG.150,1069C.**)

4. Αξιολόγηση:

Πολλαπλή επιλογή δραστηριοτήτων που να συγκλίνει στην εμπέδωση στάσεων, αξιών, αφομοίωση συμπεριφορών με βάση τις Πυρηνικές Γνώσεις της Ενότητας σε συμφωνία με το Γενικό Σκοπό του μαθήματος για την Τρίτη Λυκείου.

Ενδεικτικά προτεινόμενες πηγές:

- Γρηγορίου του Παλαμά, *Προς Ξένην: PG.150,1069C* (περί γενετησίου ενστίκτου).
- Καρδαμάκη, Μ. (1991). *Το μυστήριο της αγάπης*, Αθήνα: Ακρίτας
- Κεσελόπουλου Α, (1986). *Πάθη και αρετές στη διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά*, Δόμος: σελ. 23-33
- Χαρώνη, Β. (2002). *Παιδαγωγική ανθρωπολογία Μ. Βασιλείου*, σελ.466 – 474

ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑ ΓΙΑ ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΩ ΣΕ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΝ ΤΡΙΑΛΟΓΙΑ:

ΕΡΩΤΑΣ- ΓΝΩΣΗ- ΞΕΘΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΩ

ΜΕ ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΟΙ «ΗΛΙΘΙΟΙ» ΤΟΥ NEIL SIMON (1981)

Στοιχεία ταυτότητας του έργου:

Τίτλος θεατρικού : *"Fools"* / Έτος συγγραφής: 1981/ Συγγραφέας: Marvin Neil Simon /Ελληνική απόδοση : *«Οι Ηλίθιοι»*.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η υπόθεση εκτυλίσσεται σε ένα μικρό χωριό της Ουκρανίας, το Κουλιέσνικοβ (Kulyenchikov) τέλη του 18^ο αιώνα. Στο χωριό καταφθάνει για να διδάξει, ο νεοδιόριστος οραματιστής δάσκαλος Λεόν (Leon Stephanovitch Tolchinsky) που δεν αργεί να ανακαλύψει πως κάτι παράδοξα κουφό και μυστηριώδες συνάμα επηρεάζει τη συμπεριφορά και τη δράση των απλοϊκών και καθόλου ευφυών κατοίκων του. Πρόκειται για μια κατάρα «κληρονομικής διαδοχής» ηλιθιότητας, που κατά γενική παραδοχή (κι αυτό ειν' το πιο παράδοξο) βασανίζει τους κατοίκους από γενιά σε γενιά. Ο Λεόν γνωρίζει τη γοητευτικότετη Σοφία (Sofia Irena Elenya), κόρη του γιατρού της κοινότητας, την οποία ερωτεύεται κεραυνοβόλα. Το ίδιο αναγωγικό συναίσθημα δυναμιτίζει την ύπαρξη της κοπέλας, που κι αυτή δεν ξεφεύγει της κληρονομικής διαδοχής των *«Ηλιθίων»*... Μεταξύ των δύο νέων αρχίζει ένας μη ισοσθενής αγώνας προς αποκατάσταση του δίπολου: Δύναμη- Γνώση, με αντίπαλο τον «τρίτο», τη φθοροποιό δύναμη του χρόνου.

Η φιλοσοφική τριλογία ο Άνθρωπος –η Γνώση -ο Έρωτας.

Το πλαίσιο Αξιών , η δυναμική της Βούλησης, κι ο Έρωτας:

1.Το συγκείμενο Δύναμη- Γνώση- Εξουσία και το έργο :

Τέλος 18^{ου} αιώνα, Ρωσία [Ουκρανία]: Ο ηγετικός ρόλος της Εκκλησίας στις χώρες της Ευρώπης παγιώνεται. Τα κράτη αναλαμβάνουν τη διαδοχή της συγκεντρωτικής μικροπολιτικής [Δύναμη- Εξουσία]. Βρισκόμαστε πολύ πιο πίσω από τον Πολιτικό Φιλελευθερισμό που θέτει το πρόσωπο ως τη μοναδικά υποστασιοποιημένη αυτοαξία.

Σε επίπεδο φιλοσοφίας, η ελευθερία ως “*liberation*”[απελευθέρωση] και η καθυπόταξη της ανθρώπινης λογικής ως “*enslavement*”[υποδούλωση] συνδέονται λειτουργικά με την κάθε μορφή εξουσίας. Προσωπικά μεταξύ ελευθερίας και καταστρατήγησης της λογικής, σχηματοποιώ το ακόλουθο «συστημικό» αντιδάνειο το παρμένο από το χώρο της Θεωρίας Δόμησης των Κοινωνικών Συστημάτων σε μακροεπίπεδο: Η κοινωνία ως σύστημα Αξιών, αποτελεί ένα ραφιναρισμένο [ενίοτε άτσαλο] «πανοπτικό παρακολούθησης σύστημα¹» επιβολής της όποιας παγιωμένης νόρμας κατά εποχή, συγκείμενο, ιδεολογία, αξιολογικό πλαίσιο, αφού η έννοια του «κανόνα» (κανόνας= η νόρμα) δεν περιορίζεται ποτέ [μόνο] στην προσωπική σφαίρα του ατόμου. Το άτομο απελευθερώνεται από κοινωνικά προκαθορισμένες δομές, με σκοπό (αναπόδραστα) να ενταχθεί και να πειθαρχήσει σε άλλες. Μήπως ο Simon, βιώνοντας το American dream ως liberation, καυτηριάζει τις όποιες non- American δομές, πειθαρχώντας με τον τρόπο αυτό σε ένα δικό του φιλοσοφικό enslavement: στο αμερικάνικο κοινωνικό σύστημα, το οποίο υπηρετεί πιστά με ένα ιδιότυπα χιουμοριστικό τρόπο χειραγώγησης

---

¹ Δανείζομαι συνάδελφοι τον όρο «πανοπτικό» (panoptical) από το Γάλλο φιλόσοφο και ιστορικό Paul-Michel Foucault (1926 – 1984) και την ιδέα του για το «πανοπτικό σύστημα» στο έργο του «*Discipline and Punish*» (*Naissance de la prison*). Το έργο εκδόθηκε στα γαλλικά 1975 και μεταγλωττίστηκε στα αγγλικά το 1977. Αφορά στη γέννηση της ιδέας της κλειστής φυλακής από το 1757 με κοινωνιολογικές και ανθρωπολογικές προεκτάσεις.

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

του κοινού; Χαριτολογώντας αναφέρει: “*New York is not Mecca. It just smells like it*”. [Η Νέα Υόρκη δεν είναι Μέκκα. Απλούστατα, κοντολογίς, δεν διαφέρει σε τίποτα με την πρώτη...]

2. Η φιλοσοφική τριλογία ο Άνθρωπος –η Γνώση -ο Έρωτας στους « Ηλίθιους» του Simon:

Ο Έρωτας είναι κατάσταση αναγωγικής αυτογνωσίας. Η αυτογνωσία ενυπάρχει στα ανθρώπινα όντα ως πνευματική ενδελέχεια: κατά φύση ενοικούσα, σύμφυτη δηλαδή δύναμη, δεκτική μεταμορφωτικής εξόδου έναντι «τινός», του «*ερώμενου*». Έξοδος από το «εγώ» ο Έρωτας, έξοδος από στεγανά κλισέ υποβολιμαίων σκοπιμοτήτων και στους «*Ηλίθιους*». Η *αυτογνωσιακή ενδελέχεια* είναι άτυπα διακριτή στους χαρακτήρες των ηρώων του Simon. Η επίγνωση της όποιας κατάστασης δια του έρωτα -της κατά γενική ομολογία δεκτικής βελτιώσεων, ακόμα και ανατροπών- στις οποίες να πρωταγωνιστεί η ανθρώπινη βούληση, δεν αποτελεί τίποτε άλλο από απρόπο αυτογνωσίας.

Στο έργο εξυμνείται η *φαινομενολογία* ως η πολυπρισματική θέαση των προσωπικών σχέσεων μέσω των ανθρώπινων συναισθημάτων. Εκεί από όπου [και όταν] απουσιάζει «ο άλλος» από το συναισθηματικό μας πεδίο, τότε τα πράγματα τα οργανώνουμε γύρω και μέσα μας ασύστολα κεντρομόλα. Η άγνοια είναι πάντα κεντρομόλα. Αντικείμενο εστίασης, ο αυτάρκης [αυτάρκης= ανέραστος] εαυτός μας. Η αυτογνωσία που συντελείται δια του έρωτα, εμπεριέχει από τη φύση της το φυγόκεντρο στοιχείο δυναμικά, εξελικτικά. Είναι «η εξήμερωση της αλεπούς» εκεί [τόπος η ψυχή] όπου η πνευματική παρουσία της βιολογικής απουσίας του άλλου [Sartre] θα είναι ζωντανή στους αιώνες ως «*χρώμα του σιταριού*»². Γνωσιολογία ως εκ-σταση, ως δυναμική αυθυπέμβαση και οντολογία συναμφοτέρα ο Έρωτας. Κεντρομόλος μόνο ο εγκλεισμός. Αυτό που συμβαίνει στη Σοφία Ζουμπρίτσκι, [τη Γνώση] είναι η εξοδική έκρηξη από το φοβικό «εγώ», το σπάσιμο των αόρατων δεσμών της υποβολιμαίας εκ των έξω αυτοεικόνας αλλά και εικονολογίας που η ίδια έχει για τους άλλους. Ο συναισθηματικός «Άλλος» ενσαρκώνεται στο πρόσωπο του Λεόν Τολτσίνσκι [ο Άνθρωπος]. Τούτος, συναισθηματικά ανεμπόδιστα [εκούσια ανεμπόδιστα] προβάλλει στο πεδίο της Γνώσης [η Σοφία] επιχειρώντας όχι να τη μετατρέψει σε αντικείμενο του δικού του

---

² Στον «*Μικρό Πρίγκιπα*». Κείμενο συμβολικής οντολογίας του Antoine De Saint- Exupery [κεφάλαιο 21^ο].

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

κόσμου, αλλά να συντελέσει καταλυτικά στη δική της αυτό-αναφορική έξοδο: την ελευθερία από τους ίδιους τους φοβικούς προκαθορισμούς της. Απότοκο, η κάθαρση μιας ανυπόστατης κατάρας. Ο Άνθρωπος [ο Λεόν] μεταμορφώνεται σε κάτοπτρο αυτογνωσίας [κάτοπτρο ο Έρωτας] για τη Γνώση.

3. Άτυπος ύμνος Εμπειρισμού και Υπαρξισμού ;

Όπως αναφέρει ο Sartre: «Αν έχω πρόθεση να περιγράψω τη σχέση του ανθρώπου με τη Γνώση, θα πρέπει αρχικά να πλησιάσω τη νέα δομή του είναι μου: το είμαι Για –τον-άλλον. Η ανθρώπινη πραγματικότητα θα πρέπει να είναι μέσα στο είναι της, με ένα και μόνο φανέρωμα: για τον άλλον». (Jean- Paul Sartre, «Το Είναι και το Μηδέν»: 316)
Λέει κάπου χαρακτηριστικά ο Simon: “If you can go through life without experiencing pain, you probably haven’t been born yet”³. [Αν στη ζωή προχωρείς χωρίς τον πόνο που σου προκάλεσε η εμπειρία, τότε, προφανώς δεν έχεις ακόμη γεννηθεί].

Στη φιλοσοφία του Υπαρξισμού η ελευθερία υποστασιοποιείται και αξιολογείται με μέτρο την προσφορά της στο κοινωνικό σύνολο ως προς την κατάκτηση της Γνώσης. Στον Γιάσπερς εκφέρεται ως «επικοινωνία», στον Χάιντεγκερ εντοπίζεται στο «συνυπάρχειν», στον Μαρσέλ υποστασιοποιείται στο «εσύ».

Στους «Ηλίθιους» το δίπολο Γνώση και Ελευθερία αξιολογείται συλλογικά, σε επίπεδο κοινότητας και εξυμνείται το συναίσθημα του ανήκειν στο οργανωμένο σύνολο. Η αληθινή γνώση δεν αποκτάται με ατραπό τη διάνοηση στον Εμπειρισμό. Η γνώση καλείται να μετουσιωθεί σε εμπειρία, σε βίωμα. Η διανοητική γνώση καυτηριάζεται ως απαξία στον Υπαρξισμό, σε μια ανορθολογική παραδοξότητα: αυτήν της απόρριψης κάθε διάκρισης ανάμεσα στο υποκείμενο και το αντικείμενο. Πρόκειται, στην περίπτωση του έργου, για την «ηλίθια κουταμάρα» που με επίγνωση επικαλούνται οι ήρωες και που διαποτίζει καυστικά χιουμοριστικά τις ατάκες των «ηλιθίων» του Simon.

---

³ Πηγή: Marvin Neil Simon Internet Broadway Database, American Masters@ pbs.org, BrainyQuote, ThinkExist, Answers.com

ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΜΑΘΗΤΗ ΓΙΑ ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΩ ΣΕ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΝ ΤΡΙΛΟΓΙΑ:

ΕΡΩΤΑΣ- ΓΝΩΣΗ- ΞΕΘΛΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΓΩ

ΜΕ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗΣ ΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ANTOINE DE SAINT EXUPERY,

« Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ»

(Κεφάλαιο 21ο: Η συνάντηση με την αλεπού.)

1^η Προτεινόμενη αφόρμηση σε επίπεδο μαθητών:

Τραγούδι: « Ο Μικρός Πρίγκιπας», από το άλμπουμ «Ο κήπος των ευχών» (2005). Συνθέτης: Γ. Βαρσαμάκης
Φραγκούλης Μάριος, εκτέλεση.

2^η Προτεινόμενη αφόρμηση σε επίπεδο μαθητών:

Τραγούδι: «Όλα σε θυμίζουν». Σύνθεση Μανώλης Ρασούλης / Εκτέλεση Χάρις Αλεξίου

Προτεινόμενη διαγώνια παράθεση :

Η φράση : « Η πνευματική πλησμονή και παρουσία της βιολογικής σου απουσίας».

Παρμένη απ' το έργο του Jean Paul Sartre «Οι Λέξεις» (*Les mots*), βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας 1964

Προτεινόμενη αφόρμηση σε επίπεδο συναδέλφων:

«Η Γνώση δεν είναι λειτουργία Είναι συμβεβηκός του είναι, η αποκάλυψη του κόσμου μέσω του εαυτού μας».

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Πηγή: Jean Paul Sartre «*Το Είναι και το Μηδέν*», δοκίμιο φαινομενολογικής οντολογίας, σελ.313

:

ΠΩΣ ΘΑ ΦΤΑΣΩ ΣΤΟ «ΜΙΚΡΟ ΠΡΙΓΚΙΠΑ» :

- ❖ Υπενθυμίζω συνάδελφοι ότι ακολουθώ φιλοσοφικά και παιδαγωγικά το Αναδομητικό Αναλυτικό σε επίπεδο Ανάπτυξης Αναλυτικών Προγραμμάτων.
- ❖ Επανέρχομαι σπειροειδώς στους Άξονες Οργάνωσης των Διδακτικών Ενοτήτων 1 και 12 που έχουν τεθεί συναμφότερα και ανασκοπώ τα προλεγόμενα .
- ❖ Λαμβάνω σαφώς υπόψη το επίπεδο των συγκεκριμένων μαθητών, την αρχή της Διαφοροποίησης και Πολλαπλής Νοημοσύνης, αναπόδραστα και πολλαπλής δεκτικότητας.
- ❖ Γνωρίζω ακόμη πως χωρία από το έργο «*Ο Μικρός Πρίγκιπας*» είναι οικεία στα παιδιά από το Δημοτικό και το Γυμνάσιο. Εμείς σπειροειδώς θα δράσουμε αναγωγικά (αλλά όχι εξοβελίζοντας- και εδώ χρειάζεται διάκριση στο χειρισμό του πιθανού αναφύομενου ερωτήματος: «*καλά, τόσο καιρό μας κορόιδευαν;*»- θα τους μιλήσουμε υπεραπλουστευμένα για στάδια της Γνωστικής Ανάπτυξης, χρειάζεται λεπτότητα χειρισμών συνάδελφοι) υποκαθιστώντας το «*παραμυθάκι*» που γνώριζαν σε κείμενο Οντολογίας, εμφορούμενο από το φιλοσοφικό ρεύμα του Γαλλικού Υπαρξισμού.
- ❖ Τονίζω εν κατακλείδι πως πρόκειται για μια τροχιακή μελέτη συνεχείας, της οποίας σκοπός είναι η απόκτηση στάσεων ζωής και όχι η κάλυψη πληθώρας διδαχθείσας ύλης. Συνεπώς, η παρούσα πρόταση αφορά σε δέκα (10) και πλέον διδακτικές περιόδους.

Προϋπάρχουσες Πυρηνικές Έννοιες (ανάκληση) όπως αναλύονται στις Δ.Ε. 1 και 12 αντίστοιχα.

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

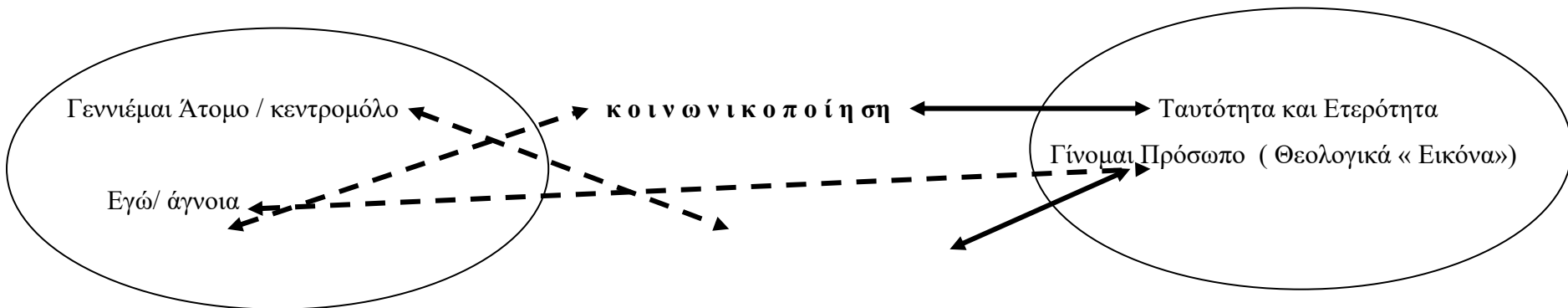
Το ζητούμενο: Η επαναλαμβανόμενη στην περίπτωση - αφού πρόκειται για πρόταση εμπέδωσης νέα γνώση - ως στάση ζωής: Η έξοδος από το εγώ που επιτυγχάνεται δια του έρωτα: ο θάνατος του «εγώ» για να ζήσει ο έρωτας, « ως εκ-σταση αναφορική στο πρόσωπο». (Πηγή: Γιανναράς, Χρ. (1987). *Το Πρόσωπο και Έρωτος*. Δόμος: Αθήνα. σελ. 49.

Προεργασία: Ζητώ από μαθητές να σταχυολογήσουν και εκτυπώσουν από το διαδίκτυο πληροφορίες που να αφορούν στο φιλοσοφικό όρο: «Υπαρξισμός». Ανέυρεση του όρου στα Ελληνικά. (Τονίζω πως αν δεν ελεγχθεί η σταχυολόγηση από τον διδάσκοντα δεν θα γίνει η παρουσίαση του όποιου υλικού). Χρόνος παρουσίασης 3 λεπτά. Με ενδιαφέρει να καταγραφούν στον πίνακα 3 λέξεις κλειδιά που σχετίζονται με την αξιολογική οντολογία του Υπαρξισμού (άνθρωπος-συνείδηση- ελευθερία). Διασύνδεση Υπαρξισμού με κύριους εκφραστές του. Πολυγραφότατος ο Jean Paul Sartre (20^{ος} αι.). Το έργο του Antoine De Saint- Exupery (1900-1944) ο « *Μικρός Πρίγκιπας*» είναι ύμνος στον Εμπειρισμό και Υπαρξισμό συνάμα.

κοινωνικοποίηση ως διαδικασία εξόδου

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

(Ανάκληση μετασχηματιστικών γνώσεων)

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Εγκλεισμός / αυτοπεριορισμός

θεολογικά έξοδος από το «εγώ»

→ -**Ε Γ Ω** : Ο πλανήτης του πρίγκιπα, ο ψυχισμός του. Όλα τα αντικείμενα υπηρετούν ίσα- ίσα τον ίδιο, σε μια κεντρομόλα περιστροφή: ο άκρατος εγωισμός. —————→ **Η αντι- αλληλοπεριχώρηση του «είναι έναντι» του ίδιου του «γίνεσθαι έναντι».**

-Στον πλανήτη παραμένει σε αδράνεια μαζί με τα άλλα αντικείμενα και το διαστημόπλοιο. Διαστημόπλοιο= η έμφυτη τάση του «κοινωνείν», η φορά , η δημιουργικότητα, φύσει στοιχείο του κατ'εικόναν.

-Άλλοι πλανήτες: διαδικασία ένταξης στον κοινωνικό μακρόκοσμο, μέχρι να καταλήξεις στο να βρεθείς ενώπιον της υποστατικής παρουσίας συγκεκριμένου προσώπου, να καταλαγιάσεις.

- Έρημος: η ψυχική αταραξία. Πολλές φορές η αταραξία είναι χειρότερη από την πνευματική ασπερμία αφού απουσιάζει ο προβληματισμός.

-Η αλεπού: το θηλυκό μέρος της ανθρώπινης ψυχής, η δημιουργικότητα, η ενόραση, η αναγωγή, το αληθινό δηλαδή απότοκο του έρωτα.

- Η διαδικασία της «εξημέρωσης» της αλεπούς: διασύνδεση με τα στάδια της Ψυχολογίας του Βάθους, και τη φράση « μη μου σκοτίζεσαι, είμαι γιατρός». *Ιδιαίτερη* έμφαση στο ρήμα «σκοτίζεσαι» του Ιερού Χρυσοστόμου: στην περίπτωση του πρώτου κειμένου, με την εμβόλιμη εφαρμογή της Ψυχολογίας του Βάθους ως γόνιμη Πατερική τακτική, η εξημέρωση ως αποδοχή πλέον, είναι απότοκο της παραδοχής της οποίας προηγήθηκε ο κατακερματισμός του «εγώ» δια του «είμαι αμαρτωλή και βρώμικη».

→ -**Ε Σ Υ** : Από το Εγώ στο Εσύ, σε αυτή τη διεκυστίνδα κάποιος τρίτος πρέπει να πεθάνει για να ζήσει η ανδρόγυνη σχέση: ο θάνατος του Εγώ. Και παύει πια να υπάρχει ή έστω να υποβόσκει το φοβικό στοιχείο. Στο κείμενο του Ιερού Χρυσοστόμου P.G. 52, 404A- 411B « ο λύκος δεν τολμά να πλησιάσει πια», ενώ στον «Μικρό Πρίγκιπα» η παρουσία Του μεταμορφώνει τα υλικά πράγματα, κι η απουσία του τα μετουσιώνει , τα αφθαρτοποιεί στο χώρο και στο χρόνο: **το επέκεινα.**

Παπαδοπούλου Λιάνα/ Τομέας Εκπαιδευτικής Επιμόρφωσης Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Μάθημα Θρησκευτικά Γ΄ Λυκείου/

Για το δικτυακό τόπο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Κύπρου/ Παραγωγή Λειτουργών Π.Ι./ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

ΤΕΛΟΣ